

Εθνεγέρτης Μητροπολίτης Μαρωνείας Κωνστάντιος Α΄

Η ηρωική θυσία του κατά τον αγώνα της εθνικής παλιγγενεσίας του 1821

Ο εθνεγέρτης Ροδόπης, Μητροπολίτης Μαρωνείας Κωνστάντιος ο Α΄, κατά μία μη αποδεικνυόμενη από άλλες ιστορικές μαρτυρίες άποψη, γεννήθηκε στα Μαδεμοχώρια της Χαλκιδικής Χερσονήσου, πιθανότατα μεταξύ των ετών 1770-1780. Ο Κωνστάντιος λόγω της γεωγραφικής γειτνιάσεως της γενέτειράς του, της Χαλκιδικής, με το Άγιον Όρος πιθανώς μετέβη στην Αθωνική πολιτεία, όπου ίσως εφοίτησε στην Αθωνιάδα Εκκλησιαστική Σχολή και ολοκλήρωσε την εγκύκλια και εκκλησιαστική παιδεία και κατάρτισή του.

Ο αείμνηστος, μεγάλος ιστορικός, καθηγητής Απόστολος Βακαλόπουλος επισημαίνει ότι το όνομα του Κωνσταντίου αναφέρεται στις ιστορικές πηγές και κατά το έτος 1804, πιθανόν μετά την αναχώρησή του από το Άγιον Όρος. Αργότερα μεταβαίνει στο Οικουμενικό Πατριαρχείο όπου διακρίνεται για το ήθος, τον δυναμικό και δραστήριο χαρακτήρα του καθώς και για την αφοσίωσή του στην Μητέρα Εκκλησία της Κωνσταντινουπόλεως. Στο Φανάρι χειροτονείται πρεσβύτερος του Οικουμενικού Πατριαρχείου και λαμβάνει το Οφφίκιον του Αρχιμανδρίτου.

Η εκλογή του σε Μητροπολίτη Μαρωνείας

Στις 3 Οκτωβρίου του 1810 «Νεοφύτου (του μέχρι την στιγμή εκείνη Μητροπολίτου Μαρωνείας) παραίτησιν οικειοθελή ποιησαμένου προς την Εκκλησίαν ενυπόγραφον και αβίαστον», νέος Μητροπολίτης Μαρωνείας εξελέγη υπό της Αγίας και Ιεράς Συνόδου του Οικουμενικού Πατριαρχείου, στις 10 Οκτωβρίου του 1810, «Ο Οσιολογιώτατος Αρχιμανδρίτης του Αγιωτάτου Πατριαρχικού, Αποστολικού και Οικουμενικού Θρόνου κυρ Κωνστάντιος».

Ο Μητροπολίτης Κωνστάντιος, όταν εξελέγη Επίσκοπος Μαρωνείας, θα πρέπει να ήταν περίπου σαράντα ετών, και εποίμανε την Μητρόπολη Μαρωνείας για μια δεκαετία, από το 1810 μέχρι το 1821. Γι΄ αυτή την δεκαετή χρονική περίοδο μόνο έξι (6) είναι τα σωζόμενα έγγραφα στα οποία αναφέρεται το όνομα του Μητροπολίτου Κωνσταντίου και σε τρία εξ αυτών σώζεται και η υπογραφή του. Τα έγγραφα αυτά αφορούν εκκλησιαστικές πράξεις εγκρίσεως δωρεών, υιοθεσιών, διαθηκών, καθώς και το πρακτικό υπόμνημα

της εκλογής του Χίου Πλάτωνος, το οποίο υπογράφει ο Μαρωνεΐας Κωνσταντίνος.

Ο Μητροπολίτης Μαρωνεΐας Κωνσταντίνος κατά την δεκαετή αρχιερατική διακονία του στην επαρχία Ροδόπης, πέραν της Εκκλησιαστικής και Ποιμαντικής προσφοράς και δράσεώς του, δεν έπαψε ποτέ να εμψυχώνει τους υπόδουλους ρωμιούς του τότε Καζά (διοικήσεως) Γκιουμουλτζίνας. Την ίδια περίοδο η «αόρατη αρχή» της Φιλικής Εταιρείας είχε θέσει σε εφαρμογή το εθνικοαπελευθερωτικό σχέδιό της να αφυπνίσει την εθνική συνείδηση των υπόδουλων λαών της οθωμανικής αυτοκρατορίας, αρχής γενομένης από τις παραδουνάβιες περιοχές. Μεταξύ των μελών της Φιλικής Εταιρείας μεγάλο ήταν το ποσοστό των Μητροπολιτών και γενικότερα των Ορθοδόξων κληρικών.

Εγκατάλειψη Μητρόπολης και ανάληψη εθνικής δράσης

Ο Μαρωνεΐας Κωνσταντίνος υπήρξε ένας απ' αυτούς τους Θράκες Επισκόπους που μυήθηκαν στα μυστικά της Φιλικής Εταιρείας μικρό χρονικό διάστημα πριν από την έναρξη της Επανάστασης του 1821. Την άνοιξη και πιθανότητα κατά τα τέλη του μηνός Απριλίου ή στις αρχές του μηνός Μαΐου του 1821 ο Μητροπολίτης Κωνσταντίνος εγκαταλείπει την έδρα της επαρχίας του για να λάβει ενεργό δράση στην ένοπλη επανάσταση κατά των Οθωμανών στην ευρύτερη γεωγραφική περιοχή της Χαλκιδικής.

Η εγκατάλειψη της εκκλησιαστικής επαρχίας του αναφέρεται σε Κώδικα του Πατριαρχικού Αρχιεπισκοπικού ως εξής: «Κωνσταντίου εκ μέσου γενομένου και την Επαρχίαν καταλιπόντος δια κακοβουλίαν αυτού». Γίνεται φανερό ότι ο Κωνσταντίνος είχε αποφασίσει να οργανώσει σε επαναστατικό ένοπλο σώμα όσους περισσότερους κατοίκους της επαρχίας Μαρωνεΐας στη Ροδόπη μπορούσε να συγκεντρώσει και κυρίως Μαρωνίτες, προκειμένου να μεταβεί στην Χαλκιδική για να ενισχύσει την επανάσταση και τις εκεί ένοπλες στρατιωτικές ομάδες που δρούσαν εναντίον των Οθωμανών.

Η ψυχή και κινητήρια δύναμη της εν Χαλκιδική επαναστάσεως υπήρξε ο Σερραίος Εμμανουήλ Παπάς, ο οποίος ως μέλος της Φιλικής Εταιρείας ύστερα από την εντολή του Αλέξανδρου Υψηλάντη ξεκίνησε κρυφά από την Κωνσταντινούπολη ως επίσημος απεσταλμένος του προκειμένου να οργανώσει την επανάσταση σε ολόκληρη την Μακεδονία με βάση και ορμητήριο το Άγιο Όρος και την Χαλκιδική.

Ο Εμμανουήλ Παπάς, αφού μετέβη «εις τας μονάς Λαύρας και Ιβήρων, ένθα ην ο φίλος αυτού Νικηφόρος, μεθ' ου είχε συννενοηθή πρότερον εν μυστικότητι, απεφάσισε να παραμείνη εν τη μονή Εσφιγμένου, εν η θα συ-

νήρχοντο όπως συσκεφθώσι περί των πρακτέων προς εξέγερσιν του Αγίου Όρους».

Μόλις έφθασε στον Ιερά Μονή Εσφιγμένου μαζί με τον Ιβηρίτη Αρχιμανδρίτη Νικηφόρο, «Φιλικό» και προσωπικό του φίλο, καθώς και με άλλους αγιορείτες συγκάλεσε εκεί γενική συγκέντρωση όλων των μυημένων στην οργάνωση της Φιλικής Εταιρείας της περιοχής της Χαλκιδικής, όπου ομοφώνως απεφασίσθηκε η γενική στρατολογία όσων μπορούσαν να φέρουν οπλισμό στην Χαλκιδική και την Ανατολική Μακεδονία ως την Μαρώνεια και τα εσώτατα της γεωγραφικής Περιφέρειας της Δυτικής Θράκης προκειμένου να είναι έτοιμοι να κινηθούν επιθετικά κατά των Οθωμανών μόλις δοθεί το σύνθημα της εξεγέρσεως.

Ύστερα από την κίνηση αυτή του Εμμανουήλ Παπά και ενώ είχε γίνει γνωστός ο απαγχονισμός του Οικουμενικού Πατριάρχου Αγίου Γρηγορίου του Ε' (+1821), ο Μητροπολίτης Κωνσταντίας αφού ξεσήκωσε τους κατοίκους της επαρχίας Ροδόπης εγκατέλειψε την επαρχία του ως επικεφαλής μιας ενόπλου ομάδος που αποτελούνταν από Μαρωνίτες και κατοίκους εκ της κωμοπόλεως Μάκρης, η οποία ανήκε τότε στην εκκλησιαστική δικαιοδοσία της Μητροπόλεως Μαρωνείας, και κατευθύνθηκε στη νήσο Θάσο, η οποία επίσης υπήγετο εκκλησιαστικώς στη Μητρόπολη Μαρωνείας.

Η δραστηριοποίηση του Μητροπολίτη Μαρωνείας στη Θάσο

Στη νήσο Θάσο, όπως αναφέρει ο Αυστριακός διπλωμάτης και ιστορικός Prokesche von Osten, ο Μαρωνείας Κωνσταντίας δραστηριοποιήθηκε και συνέβαλε με τις ενέργειές του να επαναστατήσουν οι Θασίτες την άνοιξη του 1821. Η οργάνωση της Επανάστασεως των Θασιτών συνετελέσθη με την συνεργασία του Μητροπολίτου Κωνσταντίου και του Προέδρου της νήσου Χατζη Γιώργη, ο οποίος είχε μυηθεί στην Φιλική Εταιρεία από τον συμπατριώτη του αγωνιστή Αρχιμ. Καλλίνικο Σταματιάδη (1792-1877). Έτσι ο Μητροπολίτης Κωνσταντίας ξεκίνησε από την Θάσο μαζί με Μαρωνίτες, κατοίκους της Μάκρης και μερικούς Θασίτες για το Άγιο Όρος προκειμένου να συναντηθεί με τον Εμμανουήλ Παπά, ο οποίος ήδη από διμήνου βρισκόταν στη Μονή Εσφιγμένου.

Ο ενεργός του ρόλος στον αγώνα

Τελικώς, στα μέσα Μαΐου του 1821 ο Μητροπολίτης Κωνσταντίας καταφθάνει στο Πρωτάτο των Καρυών του Αγίου Όρους και εκεί, πιθανότατα την 17^η Μαΐου του 1821, «συνήλθον όλοι, υπό την προεδρίαν του Παπά, εις

την μονήν των Καρυών, την πρωτεύουσαν των άλλων, και απεφάσισαν την καθαίρεσιν και τον περιορισμόν του Ζαμπίτη του Άθωνος Χασεκή Χαλήμπεη. Τούτο ενεργήθη αμέσως. Διά την εσωτερικήν διοίκησιν και την οικονομικήν επιμελητείαν συνεστήθη εφορία από αντιπροσώπους όλων των μονών και εστρατεύθησαν όλοι οι μοναχοί οι δυνάμενοι να φέρουν όπλα. Μετά τούτο έγινεν εκκλησιαστική τελετή λειτουργούντος του Μητροπολίτου Μαρωνείας Κωνσταντίου και εκηρύχθη η επανάστασις. Ο Εμμανουήλ Παπάς ανηγορεύθη αρχηγός και προστάτης της Μακεδονίας».

Κατά δε τα γραφόμενα του Ιωάννου Φιλήμονος: «υπερμεσούντος του Μαΐου... υπέρ δε της εσωτερικής διοικήσεως και του οικονομικού μέρους του πολέμου συνεστήθη, εφορεία γενική παρ' όλων των μοναστηρίων, και εις τα όπλα προσεκλήθησαν πάντες οι δυνάμενοι εκ των μοναχών του Όρους. Ούτω, τελετής εκκλησιαστικής γενομένης, και του Μητροπολίτου Μαρωνείας Κωνσταντίου ευλογήσαντος, επανέστη ο Άθως υπό τον Εμμανουήλ Παπά.

Ο Μαρωνείας Κωνσταντίος είχε ενεργό ρόλο και καίριο λόγο στην όλη προετοιμασία, οργάνωση και δράση του ενόπλου επαναστατικού αγώνος πριν και μετά την ευλογία των όπλων της επαναστάσεως στο Πρωτάτο των Καρυών. Όπως αναφέρει ο Γεράσιμος Σμυρνάκης «αφού δε ταύτα εγένοντο γνωστά εν Αγίω Όρει, συνηλθον οι εκ των μονών Λαύρας, Βατοπεδίου, Ιβήρων και Χιλανδαρίου προϊστάμενοι εν τη του Εσφιγμένου Μονή και εψήφισαν τον Εμμανουήλ Αρχιστράτηγο της Μακεδονίας».

Ο Μαρωνείας Κωνσταντίος εξ αρχής υπήρξε ένθερμος υποστηρικτής του Εμμανουήλ Παπά και συνέβαλε τα μέγιστα προκειμένου εκείνος να αναλάβει την αρχηγεία της επαναστάσεως. Τελικώς, ύστερα από πολλές συζητήσεις μεταξύ των ηγουμένων των μονών του Αγίου Όρους και των λοιπών οπλαρχηγών του επαναστατικού αγώνος «Ο Εμμανουήλ Παπάς εκηρύχθη αρχηγός και προστάτης της Μακεδονίας» και η απόφαση αυτή ανακοινώθηκε στην Γενική Εφορεία του Αγίου Όρους.

Κατά το μήνα Μάιο του 1821 με την υποκίνηση του Εμμανουήλ Παπά επαναστάτησε ο Πολύγυρος, πρωτεύουσα των Χασικοχωρίων προς τον Ισθμό του Αγίου Όρους όπου οι επαναστατημένοι Έλληνες της περιοχής έσφαξαν τον διοικητή των Οθωμανών Χασάν Αγά.

Ο Μητροπολίτης Κωνσταντίος όμως δεν παρέμεινε μόνο ο απλός εμπνευστής του επαναστατικού αγώνος που εμπύχωνε το ηθικό φρόνημα των υποδούλων Ελλήνων και των αγιορειτών μοναχών. Ο ίδιος έλαβε ενεργό πολεμική δράση στο πεδίο της μάχης και μάλιστα στο πλευρό του Εμμανουήλ Παπά.

Την 1^η Ιουνίου του 1821 ο Εμμανουήλ Παπάς με 5.900 πολεμιστές εκ των οποίων οι 1000, ίσως και περισσότεροι, ήταν αγιορείτες, μοναχοί, εκστράτευσε στην Χαλκιδική κατά των Οθωμανών της περιοχής της Ιερισσού.

Στην εκστρατεία αυτή ο Εμμανουήλ Παπάς φθάνει στα στενά του Άθωνος και εξεγείρει τους κατοίκους της Ιερισσού και μετά τα Μαδεμοχώρια. Σύμφωνα μάλιστα με την ιστορική διήγηση του μοναχού Δοσιθέου: «ήταν με την συνωδίαν αυτού τότε ζηλωτής υπέρμαχος πρώτος από τους άλλους, ο άγιος Μαρωνείας Κωνστάντιος λεγόμενος είτα ο εξοχώτατος άρχων ιατρός Ευάγγελος, με τους στρατιώτας αυτού, και με πατέρας ως Έθνος είναι εις τα στρατεύματα».

Ουσιαστικώς ο Μαρωνείας Κωνστάντιος και ο Μαρωνίτης Ιατρός Ευάγγελος είχαν τεθεί επικεφαλής σώματος πολεμιστών και είχαν ενταχθεί στο στρατιωτικό επιτελείο του Εμμανουήλ Παπά ως κορυφαίοι συνεργάτες του. Ο Εσφιγμενίτης Ιερομόναχος Γεράσιμος Σμυρνάκης αναφέρει σχετικώς ότι: «μιμηταί του Εμμανουήλ εγένοντο και ο Άγιος Μαρωνείας Κωνστάντιος και ο ιατρός Ευάγγελος εξελθόντες μετά στρατιωτών, ο αρχιμανδρίτης Βατοπεδινός Θεόφιλος, ο Χιλανδαρινός Αρχιμανδρίτης Ησαΐας, ο εκ Κουτλουμουσίου αρχιμανδρίτης Γρηγόριος, ο Λαύρας Ναθαναήλ, ο καθηγούμενος Εσφιγμένου Ευθύμιος και φίλος επιστήθιος του Εμμανουήλ, ο Ξενοφώντος Γεδεών, όστις ην Σπαθάριος, και πλείστοι έτεροι μοναχοί και λαϊκοί συνεξεστράτευσαν μετά του Εμμανουήλ Παπά».

Στη μάχη αυτή ο Εμμανουήλ Παπάς πολέμησε με γενναιότητα και θάρρος τρέποντας σε άτακτη φυγή τους Οθωμανούς του Γιουσούφ Πασά. Τα γενόμενα σχετικώς με την μάχη αυτή αναφέρουν ο Μητροπολίτης Ιερισσού και Αγίου Όρους Ιγνάτιος και ο Μαρωνείας Κωνστάντιος, οι οποίοι επιβεβαιώνουν με γράμμα τους, της 1^{ης} Ιουνίου 1821, την γενναιότητα του Εμμανουήλ Παπά εναντίον των Οθωμανών και την φιλόανθρωπη στάση του απέναντι στους κατοίκους της Χαλκιδικής και στους δύο αυτούς Μητροπολίτες οι οποίοι πολεμώντας με αυτοθυσιαστικό πνεύμα στο πεδίο της μάχης κινδύνευσαν να πέσουν στα χέρια του Οθωμανικού στρατού. Το γράμμα τούτο είναι μια έκφραση ευγνωμοσύνης των δύο Μητροπολιτών και συνάμα αποδεικνύει περιτράνως την ενεργό δράση και συμμετοχή του Μαρωνείας Κωνσταντίου στις πολεμικές μάχες στην Χαλκιδική κατά των Οθωμανών, αλλά και το ότι ήταν ο πρώτος μετά τον Εμμανουήλ Παπά που αγωνιζόταν σθεναρά και εμπύχωνε τους Έλληνες επαναστάτες στην Χαλκιδική.

Εν τω μεταξύ η νικηφόρα προέλαση των Ελλήνων υπό την αρχηγία του Εμμανουήλ Παπά στη Χαλκιδική ενέβαλε σε ανησυχία έντονη τον πασά της Θεσσαλονίκης Γιουσούφ Μπέη, ο οποίος καλεί σε βοήθεια και ενίσχυσή του

τον Μπαϊράμ Πασά, ο οποίος τελικώς αποστέλλεται από τον Σουλτάνο Μαχμούτ.

Ο Εμμανουήλ Παπάς ανήσυχος για την παρουσία του Μπαϊράμ Πασά στην Χαλκιδική καταφεύγει στον Πολύγυρο της Χαλκιδικής με 200 περίπου άνδρες, ενώ ο Μαρωνείας Κωνστάντιος με μικρό αριθμό πολεμιστών κατευθύνεται στα στενά της Ρεντίνας, όπου στις 15 Ιουνίου του 1821 γίνεται μάχη στην οποία ο Μπαϊράμ Πασάς με 20.000 πεζούς και 3.000 ιππείς κατατροπώνει τους Έλληνες πολεμιστές που είχαν καταφύγει στην Ρεντίνα και καταπνίγει στο αίμα την εξέγερση και καταστρέφοντας τις κωμοπόλεις του Πολυγύρου, των Βασιλικών και της Γαλάτιστας.

Το τέλος του Μητροπολίτη Μαρωνείας Κωνσταντίου σύμφωνα με τις γραπτές μαρτυρίες

Στην μάχη της Ρεντίνας πιθανόν τραυματίζεται ο Μαρωνείας Κωνστάντιος και αναχωρεί για το Άγιο Όρος προκειμένου να σωθεί, όπως και πολλοί από τους διασωθέντες αγιορείτες μοναχούς και τους άλλους Έλληνες πολεμιστές. Υποστηρίζεται από ορισμένους ερευνητές ότι στη μάχη εκείνη ο Κωνστάντιος άγνωστο πως, σκοτώθηκε. Η άποψη όμως αυτή δεν ευσταθεί διότι σώζονται τρία έγγραφα τα οποία αποδεικνύουν ότι ο Μαρωνείας Κωνστάντιος κατάφερε μετά την μάχη της Ρεντίνας να διαφύγει της συλλήψεως από τους Οθωμανούς, να καταφύγει στο Άγιο Όρος και να σωθεί.

Το τελευταίο εκ των τριών αυτών εγγράφων με ημερομηνία 12 Οκτωβρίου 1821 αναφέρει ότι την προηγούμενη ημέρα (11 Οκτωβρίου) είχε αφιχθεί ο Μαρωνείας Κωνστάντιος στην Ιερά Μονή Ξηροποτάμου του Αγίου Όρους και είχε διανυκτερεύσει εκεί. Με τη γραπτή αυτή μαρτυρία καταδεικνύεται ότι ο Μαρωνείας Κωνστάντιος ήταν στο επίκεντρο της επικοινωνίας του Αγίου Όρους με τον Εμμανουήλ Παπά και συνεχώς δίπλα του, καθώς και το ότι κατά μήνα Οκτώβριο του 1821 ήταν ζωντανός. Αυτή είναι και η τελευταία γραπτή μαρτυρία που υπάρχει για τον Μαρωνείας Κωνστάντιο όσο ευρίσκετο εν ζωή.

Όταν όμως στις 15 Δεκεμβρίου του 1821 εισήλθε ο Μεχμέτ Αβδούλ Αμπούδ Πασάς στο Άγιο Όρος, εξήτησε επιμόνως να συναντήσει τον Μαρωνείας Κωνστάντιο και όταν πληροφορήθηκε τον θάνατό του, εξήτησε να ανοιχθεί ο τάφος του και όταν αυτό έγινε,πίστευσε ότι όντως είχε πεθάνει. Αυτή είναι η τελευταία γραπτή μαρτυρία που έχουμε για τον Μητροπολίτη Μαρωνείας Κωνστάντιο. Μπορούμε μάλιστα να συμπεράνουμε ότι εφόσον μέχρι τα μέσα Οκτωβρίου του 1821 ήταν εν ζωή και αφού κατά τον μήνα

Δεκέμβριο είναι βέβαιο ότι ήταν νεκρός, θα πρέπει να εκοιμήθη στο ενδιαμέσο χρονικό διάστημα (τέλη Οκτωβρίου – μέσα Δεκεμβρίου) στο Άγιο Όρος χωρίς όμως μέχρι και σήμερα να έχει εντοπισθεί, εάν υπάρχει, ο τάφος ή το λείψανό του.

Η άποψή μας ότι ο Μητροπολίτης Κωνσταντίνος εκοιμήθη πιθανότατα κατά τα τέλη του μηνός Οκτωβρίου φαίνεται ότι ενισχύεται και από το γεγονός ότι τον Οκτώβριο του 1821 εξελέγη νέος Μητροπολίτης Μαρωνείας «ο Πανοσιώτατος Ιερομόναχος Κυρ Δανιήλ», στοιχείο που αποδεικνύει ότι η Μητέρα Εκκλησία της Κωνσταντινουπόλεως δεν προέβαινε στην εκλογή νέου επισκόπου για την Μητρόπολη Μαρωνείας όσο χρονικό διάστημα ο Μητροπολίτης Κωνσταντίνος είχε εγκαταλείψει την επαρχία του και μετείχε τον ενόπλων συγκρούσεων στην Χαλκιδική και ήταν εν ζωή. Προφανώς το Οικουμενικό Πατριαρχείο προέβη στην εκλογή του ιερομόναχου Δανιήλ ως νέου Μητροπολίτου Μαρωνείας, αφότου εκοιμήθη ο Μητροπολίτης Κωνσταντίνος κατά τα τέλη του μηνός Οκτωβρίου.

Αντίδωρο ευγνωμοσύνης στο πρόσωπό του από την Ιερά Μητρόπολη Μαρωνείας και Κομοτηνής

Ο βίος του ακατάβλητου εθνεγέρτου Μητροπολίτου Μαρωνείας Κωνσταντίου υπήρξε ένας συνεχής και ακατάβλητος αγώνας για την πίστη του Χριστού και την ελευθερία της πατρίδος του. Υπήρξε ο εθνεγέρτης της Ροδόπης και το δεξί χέρι του Εμμανουήλ Παπά, τόσο σε επίπεδο οργανώσεως της επαναστάσεως στην Χαλκιδική, αλλά και λόγω της προσωπικής του συμμετοχής στις ένοπλες συγκρούσεις εναντίον των Οθωμανών στο πεδίο της μάχης.

Για όλα αυτά η Ιερά Μητρόπολη Μαρωνείας και Κομοτηνής ετίμησε τον εθνεγέρτη Μητροπολίτη Κωνσταντίο μετά από 160 έτη, όταν στις 29 Νοεμβρίου του 1981 έκανε τα αποκαλυπτήρια του αδριάντος αυτού, ο οποίος δεσπόζει στον προαύλιο χώρο του Ιερού Καθεδρικού Ναού Ευαγγελισμού της Θεοτόκου Κομοτηνής. Ήταν η ελαχίστη τιμή και το αντίδωρο της ευγνωμοσύνης της τοπικής εκκλησίας για τους ακατάβλητους αγώνες και την θυσία του Μαρωνείας Κωνσταντίου υπέρ της ελευθερίας του ευσεβούς Γένους μας.